

ærede Ven, den 3die Landssthingsmand for Kjøbenhavn (Broch), maaskee dog i sin Buvdering af Bestemmelserne i første Affnit §§ 2—9 har ladet sig, maaskee ubevidst, vel meget lide af den statsøconomiske Anskuelse, at det er ønskeligt, at disse samlede Eiendomme frigjøres meget hurtigere, end jeg antager, det vil skee, naar Lovforslaget holder sig i det ved Grundloven anviste Spor. Jeg antager, at den Fordring gaaer vel vidt, naar man iøvrigt staaer paa nærværende Lovforslags Standpunkt, at Udgangen til at opløse skulde være saa let, som fra hans Side i forskjellige Retninger blev antydet. Naar det blev paabe-raaet, at man i fremmede Lande har hjemlet en meget vidtgaaende Allodiationsform, idet man i Loven har indskrænket sig til at fastsætte et Bederlag af visse Procent, ved hvis Erlæggelse Retten var givet, uden Hensyn til om de paagældende Successionsberettigede vare enige, saa beder jeg bemærket, at ved alle slige Forhold gjælder det, naar man ikke kommer ind paa principielle Betragtninger, — thi de ere gyldige over hele den vide Verden overalt, hvor der er eensartede Culturforhold, — men naar man anvender Principet paa saa eien-dommelige Forhold som Landetendomsforhold, da gjælder det om at see paa den Udvikling, som dette Eiendomsforhold har gennemgaaet i hvert enkelt Land. Jeg kan ikke troe, at de Bestemmelser, der ere paabe-raaede f. Ex. i den preussiske Lov, — der er forøvrigt der betydelige Undtagelser, — udvidere skulde kunne overføres paa de Eiendomme, hvormed der er Spørgsmaal i nærværende Lovforslag. En saadan Oplosning, som der er Tale om i nærværende Affnit, bør vistnok ikke kunne foregaae, uden at der er givet alle de paagældende Eiere Ret til at tale et alvorligt Ord med. Lovforslaget har imidlertid erkjendt, at man paa den anden Side ogsaa kunde strække sin Forsorg for vidt, og der er derfor i Bevillingsparagraffen forbeholdt Regjeringen en Myndighed til at lempe Forholdet i visse Tilfælde. Sagen er jo den, at man ikke altid kan uden Vanskelighed, Misliighed og Ulempe give en almindelig Regel, som skal anvendes paa alle Tilfælde. Det er ganske vist Idealet, at i en saadan Lov, som skal træde istedetfor den

tidligere Bevillingsstilstand, skulle alle mulige Forhold omfattes ved rene og klare Bestemmelser; men der kan være saa stor Forskel mellem de Tilfælde, hvor der er Successionsberettigede, som forgrene sig i mange Eiere, og dem, hvor der er meget faa Successionsberettigede tilbage, der kan mellem disse Extremer møde saa mange Tilfælde, at jeg troer, det kunde blive særdeles mislykket at forsøge paa at opstille en absolut Regel, som affaar enhver Anvendelse af Bevillingsmyndigheden. Om de Undtagelser, ved hvilke Bevillingsmyndigheden bør udøves, kunne og bør stilles noget anderledes end her, om der kan findes en hensigtsmæssigere Begrænsning, det er Noget, jeg skal henstille, og som kan være Gjenstand for nærmere Overvejelse; men udvidere at affære al Udgang til Bevillingsmyndighed troer jeg ikke gaaer an, medmindre man vil kjøbe det for dyrt, nemlig ved udvidere at tilstede Oplosning af bunden Eiendom under Betingelser, hvorunder det neppe vil stemme med Retfærdigheden, naar man seer det enkelte Tilfælde foreligge i sin concrete Stikelse. Det er jo let nok at opstille en Regel, der giver den nuværende Besidder og hans Afkom uindskrænket Ret; men det er en anden Sag, om det er forsvarligt. Jeg troer saaledes og, at naar det ærede Medlem vil slaae en Streg over § 8, naar han aldeles ikke vil, at der skal tages Hensyn til det Tilfælde, at et Majorat ved alle successionsberettigede Eiers Udøen tilfalder Staten eller en allerede bestaaende offentlig Stiftelse, saa gaaer han vel vidt i sin Liberalitet mod den vedkommende Besidder. Jeg seer ikke ret, hvorledes man kan komme efter, om det virkelig forholder sig, som det ærede Medlem sagde, at der tidligere ikke har været lagt nogen Vægt paa denne Hjemfaldsret, eller ikke. Jeg har dog ingen Tvivl om, at naar Tilfældet først møder, og Hjemfaldsretten er bleven praktisk vigtig i det foreliggende Tilfælde, vil man ganske vist lægge Vægt derpaa; men hvorpaa skal det egentlig lægges, at man lægger en saadan Vægt derpaa, før Tilfældet nærmer sig? Ja, jo nærmere det kommer, desto interessantere bliver det, og jeg er overbevist om, at